

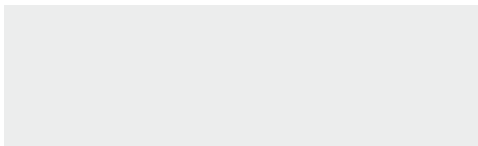
Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

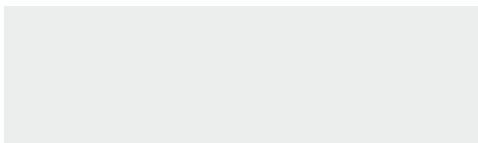
Etiqueta de l'alumne/a

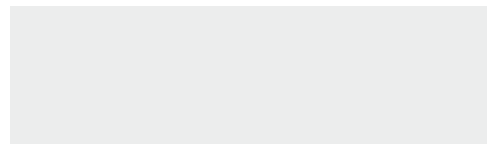
Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responeu a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu les característiques de Laura, Teresa i Beatriu a *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor, i els models femenins que representen en la novel·la.
[2,5 punts]
2. Expliqueu com s'integren les tradicions cultes i populars en les diverses seccions de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Poseu-ho en relació amb la creació d'una veu poètica.
[2,5 punts]
3. Expliqueu com es manifesta el conflicte entre l'artista i la societat a *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol. Comenteu-ho a partir dels principals personatges que representen aquest conflicte.
[2,5 punts]
4. *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany, és una novel·la centrada en la transformació de Carola Milà. Expliqueu-ne l'evolució i els canvis d'identitat.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el poema «L'ànima de les flors», inclòs en la secció «*Intermezzo*», del recull *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) El caràcter de la secció on s'inclou.
- b) El significat del poema en el context del llibre: el valor allegòric de les flors.
- c) L'anàlisi dels principals aspectes formals.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

L'ànima de les flors

Aquelles dues flors que hi ha posades
al mig del caminal,
qui és que les hi deu haver llençades?
Qui sia, tant se val.

5 Aquelles dues flors no estan pas tristes,
no, no: riuen al sol.
M'han encantat així que les he vistes
posades a morir, mes sens dol.

10 «Morirem aviat, lluny de la planta»,
elles deuen pensar,
«mes ara nostre brill al poeta encanta,
i això mai morirà».

[Podeu continuar escrivint a partir de la pàgina 9.]

2. Comenteu aquest fragment de la tercera part d'*Antígona*, de Salvador Espriu. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) La situació del fragment en el context de la tragèdia.

b) El conflicte eticopolític i el valor del sacrifici d'*Antígona*.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

ANTÍGONA (*Amb una suprema dignitat.*): Tan sols tu gosaries acusar-me d'aquest crim, del qual no ignores que soc ben innocent. La meva sang m'ordenava d'arrencar aquell cos de la profanació, però no pertorbaré la pau de Tebes, tan necessària. (A TIRÈSIAS.) Que les teves prediccions no s'acompleixin. (*Als consellers, en general.*) Calmeu el poble i que torni a les cases, que cadascú torni a casa. No sé si moro justament, però sento que moro amb alegria. Privada de la llum, en una lenta espera, recordaré fins al darrer moment la ciutat. Recordaré els carrers, la font, els camps, el riu, aquest cel. Que la maledicció s'acabi amb mi i que el poble, oblidant el que el divideix, pugui treballar. Que pugui treballar, i tant de bo que tu, rei, i tots vosaltres el vulgueu i el sapigueu servir.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans

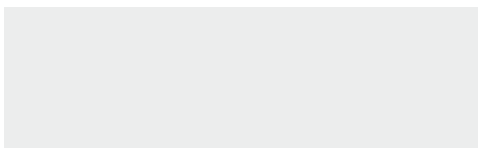
Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 5

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

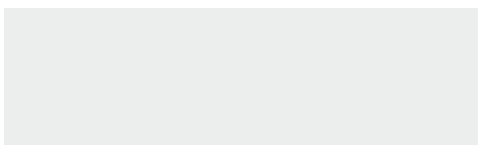
Etiqueta de l'alumne/a

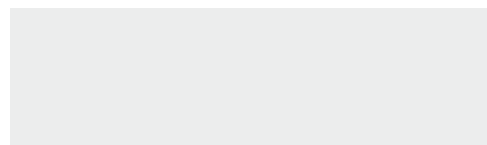
Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

PRIMERA PART

Responen a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu l'estructura i el desenvolupament temporal de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol.
[2,5 punts]
2. Expliqueu les característiques de la societat de Comarquinal a través dels personatges secundaris de *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor. Feu especial referència a l'oncle Llibori Terra Negra, l'oncle Joanet i la tia Madrona.
[2,5 punts]
3. Expliqueu qui és, quan apareix i quina funció fa el personatge de Cosme Tudurí a *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany.
[2,5 punts]
4. Expliqueu els temes principals de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal, i relacioneu-los amb la divisió de l'obra en seccions i amb les formes poètiques que l'autora fa servir en cada secció.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu la sisena part del poema «El comte Arnau», pertanyent a la secció «Visions» del llibre *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
 - a) La mètrica i l'estructura del text.
 - b) El significat i la funció de les «veus de la terra».
 - c) La identificació d'Arnau amb els elements de la naturalesa, en relació amb el vitalisme i la filosofia de Nietzsche.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

VI

Totes les veus de la terra
aclamen el comte Arnau
perquè de la fosca prova
ha sortit tan triomfant.

5 —Fill de la terra, —fill de la terra,
comte l'Arnau,
ara demana, —ara demana:
què no podràs?

—Viure, viure, viure sempre:
10 no voldria morir mai;
ser com roure que s'arrela
i obre la copa en l'espai.

—Els roures viuen i viuen,
pro també compten els anys.

15 —Doncs, vull ser la roca immòbil
entre sols i temporals.

—La roca viu sense viure,
que res la penetra mai.

—Doncs, la mar somovedora
20 que a tot s'obre i dona pas.

—La mar s'està tota sola,
i tu vas acompanyat.

—Doncs, ser l'aire quan l'inflama
la llum del sol immortal.

25 —Pro l'aire ni el sol no estimen
ni senten l'eternitat.

—Doncs, ser home sobrehome,
ser la terra palpitant.

—Seràs roure, seràs penya,
30 seràs mar esvalotat,
seràs aire quan s'inflama,
seràs astre rutilant,
seràs home sobrehome
perquè en tens la voluntat.
35 Correràs per monts i planes,
per la terra que és tan gran,
muntat en cavall de flames
que no se't cansarà mai.
El teu pas farà basarda
40 com el pas del temporal.
Totes les veus de la terra
cridaran al teu voltant.
Te diran ànima en pena
com si fossis condemnat.

2. Comenteu el fragment següent d'*Antígona*, de Salvador Espriu. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- La situació d'aquest fragment en l'argument de l'obra.
 - El valor i el sentit del sacrifici d'Antígona, en relació amb el context històric en què fou escrita l'obra.
 - La funció i les característiques dels consellers de Creont, incidint especialment en el Lúcid Conseller.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

TIRÈSIAS: No sents com t'envolta una reprovació glaçada, rei? Si algú ja diu que el teu consell ha perdut els antics dinastes, tothom afegirà que la teva tesi va enfonsar Tebes.

EURÍDICE: Tingues llàstima d'Antígona.

ISMENE: Compadeix-te de nosaltres.

(CREONT *vacilla.*)

CREONT (*Als consellers.*): Què aconselleu?

EL LÚCID CONSELLER (*Al seu amic.*): Em reservaré el que penso i et recomano que facis el mateix. Els altres ratificaran la condemna d'Antígona.

CREONT (*De nou als consellers.*): Què aconselleu? Us exigeixo una clara resposta.

CONSELLER SEGON: Planyo Antígona i la seva sort, però no pots exceptuar ningú d'obeir les lleis.

CONSELLER QUART: Honora la voluntat dels caiguts per Tebes.

CONSELLER TERCER: No salvaràs aquesta dona.

CONSELLER PRIMER: No et pots sentir misericordiós amb qui atrau contra tu els partidaris de Polinices.

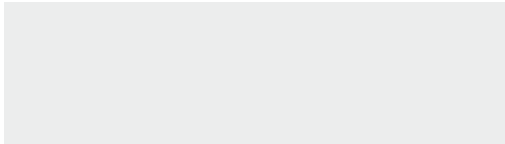
ANTÍGONA (*Amb una suprema dignitat.*): Tan sols tu gosaries acusar-me d'aquest crim, del qual no ignores que soc ben innocent. La meva sang m'ordenava d'arrencar aquell cos de la profanació, però no pertorbaré la pau de Tebes, tan necessària. (A TIRÈSIAS.) Que les teves prediccions no s'acompleixin. (*Als consellers, en general.*) Calmeu el poble i que torni a les cases, que cadascú torni a casa. No sé si moro justament, però sento que moro amb alegria. Privada de la llum, en una lenta espera, recordaré fins al darrer moment la ciutat. Recordaré els carrers, la font, els camps, el riu, aquest cel. Que la maledicció s'acabi amb mi i que el poble, oblidant el que el divideix, pugui treballar. Que pugui treballar, i tant de bo que tu, rei, i tots vosaltres el vulgueu i el sapigueu servir.

(ANTÍGONA *calla i camina després, amb EUMOLP, enmig de guardes, cap al seu destí. CREONT encaçala la sortida de tots els personatges. Queden ressagats EL LÚCID CONSELLER i el seu amic.*)

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans